

Sendes pr. mail: ens@ens.dk; jbr@ens.dk; mfrn@ens.dk

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Sagsansvarlig
Pernille Aagaard Truelsen
Partner, advokat (H), ph.d.

Sagsbehandler
Helle Qvortrup Tvilum Bachmann
Advokatfuldmægtig

Advokatpartnerselskabet Energi & Miljø
Åboulevarden 49C, 4. sal
8000 Aarhus C

CVR-nr. 41460830

+45 86 18 00 60
+45 60 98 16 02

hqb@eom.dk
www.eom.dk

Sagsnr. 15060

2. juni 2021

Vedr. Høringssvar om geografisk differentierede forbrugstariffer og direkte linjer

På vegne af Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a. afgiver jeg hermed høringssvar til det spørgsmålskatalog om geografisk differentierede forbrugstariffer og direkte linjer, som Energistyrelsen har sendt i høring den 12. maj 2021.

1. Baggrund om Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a.

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker er et forbrugerejet fjernvarmeværk, der omfatter forsyningsområderne Frøslev, Ørding, Øster Assels, Redsted, Hvidbjerg og Karby. Sdr. Herreds Kraftvarmeværker råder bl.a. over fire lokale kraftvarmeanlæg, hvoraf det ene er placeret i Hvidbjerg. Til dækning af varmebehovet i Hvidbjerg har Sdr. Herreds Kraftvarmeværker tidligere aftaget biogasbaseret varme fra Limfjordens Biogas.

Limfjordens Biogas har imidlertid valgt at anvende biogassen til opgradering i stedet for fjernvarme. For at undgå stigende varmepriser som følge af den manglende leverance fra biogasanlægget har Sdr. Herreds Kraftvarmeværker derfor etableret en stor varmepumpe i Hvidbjerg. Varmepumpen er idriftsat i december 2020. Det forventes, at varmeprisen på længere sigt herved vil kunne holdes i ro.

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker har endvidere erhvervet to nærliggende 225 KW vindmøller med det formål og ønske, at vindmøllerne skal producere elektricitet til varmepumpen. Det var Sdr. Herreds Kraftvarmeværkers ønske, at værket ved etablering af en 800 m direkte linje ville kunne have forsynet varmepumpen med egenproduceret VE-baseret elektricitet fra vindmøllen.

De to vindmøller Sdr. Herreds Kraftvarmeværker har i dag, producerer ca. 1.100 MWh årligt, hvilket kan omveksles til ca. 3.500 MWh varme ud af en samlet varmeproduktion for Sdr. Herreds Kraftvarmeværker på ca. 8.000 MWh.

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker overvejer derfor endvidere at erhverve yderligere en vindmølle til det formål at "egenproducere" elektricitet til brug i varmeproduktionen ad de 8.000 MWh.

Formålet med etablering af en direkte linje ville have været – udover at muliggøre en miljømæssig og samfundsøkonomisk fordelagtig integrering af VE-elproduktion i fjernvarmen – at sikre lavere fjernvarmepriser til forbrugerne ved brug af nettoafregningsordningen.

Brug af nettoafregningsordningen for vindmøller forudsætter på nuværende tidspunkt som bekendt, at elproduktionsanlægget er 100 pct. ejet af forbrugeren, samt at elproduktionsanlægget er tilsluttet i egen forbrugsinstallation eller er beliggende på forbrugsstedet, jf. herved nettoafregningsbekendtgørelsens § 3, stk. 3 og 4.

Alene på grund af afstandsforholdene er vindmøllen i det konkrete tilfælde ikke beliggende på forbrugsstedet, dvs. ved selve varmepumpen.

Det er en forudsætning på nuværende tidspunkt, at for at Sdr. Herreds Kraftvarmeværker kan gøre brug af nettoafregningsordningen, så skal vindmøllen tilsluttes i egen forbrugsinstallation.

En tilslutning af vindmøllen i egen forbrugsinstallation forudsætter igen, at der etableres den nævnte direkte linje på 800 m mellem vindmøllen og varmepumpen.

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker forstår, at netvirksomheden for så vidt ikke ville have nogen indvendinger herimod, da håndteringen af vindmøllen og varmepumpen ved en tilslutning til det kollektive net under alle omstændigheder også giver anledning til ulemper hos netvirksomheden.

Etableringen af en direkte linje kræver imidlertid – på nuværende tidspunkt – Energistyrelsens tilladelse efter elforsyningslovens § 23, stk. 1.

Tilladelsen kan efter lovens § 23, stk. 2, endvidere kun gives, hvis ansøgeren forinden har fået afslag på en anmodning om transport af elektricitet gennem det kollektive elforsyningsnet og spørgsmålet ikke har kunnet løses ved forelæggelse for Forsyningstilsynet.

Forudsætningerne i lovens § 23, stk. 2, indebærer efter Energistyrelsens praksis, at der ikke gives tilladelse til etablering af direkte linjer, hvis der allerede eksisterer den nødvendige infrastruktur til at forsyne den pågældende kunde.

Direkte elforsyningsnet bør ifølge bestemmelsens forarbejder således ikke kunne give anledning til dobbeltføring i forhold til det kollektive elforsyningsnet.

Herved mindskes Sdr. Herreds Kraftvarmeværker økonomiske incitament til aktivt at bidrage til integreringen af VE-elproduktion i fjernvarmen på grund af den nuværende struktur for nettarif, fordi Sdr. Herreds Kraftvarmeværker skal betale både distributionstarif og transmissionstarif for den mængde elektricitet, der transporteres gennem det kollektive elnet, på trods af at elektriciteten i dette tilfælde ikke transporteres på transmissionsnettet men alene på distributionsnettet.

Herudover afskæres Sdr. Herreds Kraftvarmeværker på nuværende tidspunkt fra at integrere VE-elproduktion ved etablering af sin egen direkte linje efter lovens § 23, stk. 1, selv i tilfælde, hvor netvirksomheden ville kunne acceptere etablering af en direkte linje.

Det er netop sådanne reguleringsmæssige barrierer indenfor den nuværende tarifstruktur, som Sdr. Herreds Kraftvarmeværker ønsker bliver fjernet. Enten derved at det muliggøres, at der kan etableres direkte linjer med det formål at integrere egenproduceret eller lokalt produceret VE-elektricitet i produktionen af f.eks. fjernvarme, eller at tarifstrukturen ændres til en ægte omkostningsægte tarifstruktur, hvor der bl.a. ikke skal betales transmissionstarif i tilfælde af integrering af "egenproduceret" strøm på VE-anlæg, hvor strømmen ikke transporteres på transmissionsnettet, fordi strømmen anvendes lokalt i tæt geografisk forbindelse med produktionsstedet.

Elnettet skal fremover klare en opgave, der aldrig før er set – nemlig at håndtere den markant øgede elproduktion og elforbrug, som bliver en direkte følge af den elektrificering, som kommer til at ske de næste 10 år, for at klimamålene kan nås.

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker er af den opfattelse, at lovgivningen bør ændres således, at der gives elnetselskaberne mulighed for at forvalte geografisk differentierede tariffer. Geografisk differentierede tariffer bør finde anvendelse med henblik på at imødekomme det store – og ikke mindst voksende – behov, der er for omkostningsmæssigt at imødekomme lokal samtidighed i elproduktionen og forbruget af elektricitet, herunder i produktionen af bl.a. fjernvarme.

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker er endvidere af den opfattelse, at imødekomnelsen af den kommende elektrificering – udover mulighed for anvendelse af geografisk differentierede nettatariffer – også bør ske med bedre mulighed for at kunne "egenproducere" VE-strøm til brug for egen produktion, enten i form af markant bedre muligheder for adgangen til at etablere direkte linjer, eller ved at give elnetselskaberne hjemmel til at opkræve omkostningsægte tariffer i det tilfælde, at den "egenproducerede" strøm ikke skal transporteres på transmissionsnettet, fordi den anvendes lokalt.

Herefter vil Sdr. Herreds Kraftvarmeværker besvare Energistyrelsens spørgsmålskatalog, for så vidt angår spørgsmålet om *Direkte linjer/kobling af forbrug og produktion*, samt dele af spørgsmålet om *Muliggørelse af geografisk differentierede forbrugstariffer*. Energistyrelsens 3. spørgsmålstema om *Samspillet mellem muliggørelse af geografisk differentierede forbrugstariffer og direkte kobling af forbrug og produktion* har Sdr. Herreds Kraftvarmeværker ikke særskilte bemærkninger til.

2. Spørgsmål fra spørgsmålskataloget

2.1. Direkte linjer/kobling af forbrug og produktion

- 1. Hvorfor / hvorfor ikke finder I, at Energistyrelsens praksis for internt net (matrikelkravet) eller elforsyningslovens regler for direkte elforsyningsnet bør justeres eller afskaffes? Såfremt I finder, at gældende regler for kobling af forbrug og produktion bør ændres, bedes I uddybe, hvordan I finder, at reguleringen kan tilpasses, så den understøtter hensyn til samfundsøkonomien, fordelingsvirkninger, statens afgiftsprovenu og administrerbarhed.*

Besvarelse:

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker er af den grundlæggende holdning, at lovgrundlaget generelt set bør lempes på en sådan måde, at tarifstrukturen enten gøres omkostningsægte, og/eller at der vedtages bedre muligheder for etablering af direkte linjer.

Tarifstrukturen bør indrettes, så det bliver omkostningsægte at anvende lokalt produceret VE-strøm i produktionen af energi, f.eks. grøn fjernvarme. Ved lokal produktion af lokalt produceret energi bliver elektriciteten ikke transporteret på transmissionsnettet, hvilket bør afspejles i en omkostningsægte tarifstruktur. Alternativt bør der gives bedre muligheder – herunder mere virkelighedsnære muligheder – for etablering af direkte linjer. Ved de foreslåede muligheder vil der opstå et økonomisk incitament for virksomheden, uanset om strømmen transporteres via egen direkte linje, hvor der ikke betales nettariffer, eller om strømmen transporteres på elnettet med betaling af omkostningsægte nettariffer taget i betragtning af, at strømmen alene transporteres lokalt på distributionsnettet.

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker har tidligere argumenteret for, at lovgrundlaget for etablering af direkte linjer bør lempes i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 16, således at der i lovgrundlaget gives bedre mulighed for at anvende egenproduceret strøm, der transporteres i en direkte linje fra produktionssted til forbrugssted. Der henvises i denne forbindelse til Sdr. Herreds Kraftvarmeværkers høringssvar af 24. august 2020, som blev indgivet til Energistyrelsen under høringen af udkast til lovforslag om gennemførelse af elmarkedsdirektivet mv., som Energistyrelsen offentliggjorde den 7. juli 2020. Høringssvar af 24. august 2020 er medsendt nærværende høringssvar.

Grundlæggende finder Sdr. Herreds Kraftvarmeværker, at matrikelkravet er en alt for snæver afgrænsning af muligheden for at etablere direkte net, ganske simpelt fordi matrikelkravet er ude af trit med virkelighedens behov. En virkelighed, hvor matrikelkravet matcher forholdene for eksempelvis en privat egenproducent af elektricitet, eksempelvis en husejer, der har etableret et solcelleanlæg på husets tag.

Nutidens virkelighed er, at det nuværende matrikelkrav ikke udgør et incitament til at foretage en sektorkobling mellem energiformer, lokale produktionssteder og forbrugssteder, fordi VE-produktion til brug for eksempelvis den kollektive forsyning og til brug for P2X-produktion ikke indebærer et økonomisk incitament bl.a. på grund af matrikelkravet. Herved er det desuden på grund af matrikelkravet en udfordring f.eks. at foretage udvikling og demonstration af nye, store energiprojekter, idet dette svært lader sig gøre ud fra et økonomisk perspektiv under den nuværende regulering med et meget snævert matrikelkrav, der ikke ses at være tilpasset nutidens behov.

Det er som sådan ikke afgørende for Sdr. Herreds Kraftvarmeværker, hvilken model for incitament til at anvende lokalt produceret VE-strøm, der måtte blive vedtaget. Sdr. Herreds Kraftvarmeværker finder imidlertid, at det er bydende nødvendigt for, at Danmark kan leve op til målene for den grønne omstilling, at der etableres et lovgrundlag, der giver virksomheder et økonomisk incitament til dels at egenproducere VE-strøm, dels at anvende lokalt produceret VE-strøm i virksomhedens produktion. Herunder ses det at være oplagt, at matrikelkravet enten justeres eller afskaffes.

- 2. Såfremt der åbnes for muligheden for at koble forbrug og produktion direkte med eller uden brug af det kollektive elnet, kan det overvejes, om der bør etableres kriterier for, hvornår projekter bør etableres. Dette for at sikre en hensigtsmæssig udbygning af parallelle elnet. Hvilke kriterier finder I, kunne være relevante at implementere, hvis der åbnes for muligheden for at koble forbrug og produktion direkte? Bør der fx være krav til afstand, antal aktører, projektøkonomien eller andet?*

Besvarelse:

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker foreslår, at følgende kriterier inddrages i overvejelserne om kriterierne for muligheden for at koble forbrug og produktion direkte:

- Etablering af direkte linjer bør kunne finde anvendelse for borgerenergifællesskaber og forbrugerejede selskaber samt andre VE-fællesskaber.
- Forespørgsel til elnetselskabet: Hvis elnetselskabet kan acceptere koblingen mellem produktion og forbrug uden brug af det kollektive net, bør dette tillades.

- Samfundsøkonomisk vurdering efter at der er foretaget en samfundsøkonomisk analyse: Hvis det er samfundsøkonomisk fordelagtigt at koble produktion og forbrug uden brug af det kollektive net, bør dette tillades.
- Det kan være relevant at vurdere, om tilladelse til kobling af produktion og forbrug uden brug af det kollektive net bør kunne tillades af Energistyrelsen, efter at Energistyrelsen har foretaget en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet, i tråd med hvad der følger af § 19 i projektbekendtgørelsen på varmeforsyningsområdet (Bekendtgørelse nr. 818 af 4. maj 2021 om godkendelse af kollektive varmeforsyningsanlæg).
- Tilladelse til kobling mellem produktion og forbrug uden brug af det kollektive net bør desuden kunne tillades til VE-projekter, hvor afgrænsningen ikke sker på baggrund af matrikulering eller krav om én forbruger af elektricitet (dvs. en ændring eller mulighed for fravigelse af elforsyningslovens definition af forbrugssted), men hvor der i stedet gives mulighed for, at et samlet VE-projekt indenfor en geografisk ramme kan blive anset som ét forbrugssted.

3. *Hvor afgørende er muligheden, hhv. samfundsøkonomisk og selskabsøkonomisk, for at koble forbrug og produktion direkte med eller uden brug af det kollektive elnet for udvidelse af VE-kapacitet og forbrug, fx PtX og grøn fjernvarme? Uddyb gerne med konkrete eksempler og et overblik over projekter, der kan gennemføres/ikke kan gennemføres uden mulighed for direkte kobling.*

Besvarelse:

Det er Sdr. Herreds Kraftvarmeværkers grundlæggende opfattelse, at det er afgørende for en succesfuld grøn omstilling de kommende 10 år, at der vedtages et lovgrundlag med (bedre) muligheder for at koble, herunder sektorkoble, forbrug og produktion med henblik på udvidelse af VE-produktionen og VE-forbruget i energisektoren, herunder i den kollektive varmeforsyning.

Det er desuden Sdr. Herreds Kraftvarmeværkers opfattelse, at lovgiver bør vedtage mulighed for, at direkte linjer kan tillades for bl.a. forbrugersammenslutninger, herunder borgerenergifællesskaber, VE-fællesskaber, forbrugerejede selskaber og kommunale virksomheder.

Såfremt der vedtages et lovgrundlag, der muliggør en direkte kobling mellem VE-elproduktionsanlæg og forbrugerejede eller kommunale varmeforsyningsanlæg, vil dette alt andet lige medføre, at der rent faktisk etableres flere VE-elproduktionsanlæg, end hvis denne mulighed ikke blev givet. Herudover vil varmeforsyningsvirksomhederne opnå bedre økonomiske vilkår for at etablere elbaserede varmeproduktionsanlæg, som bl.a. kan opsamle overskudsvarme fra VE-anlæg i lokalområdet. Dette vil være til gavn for både varmeforsyningsvirksomhedernes økonomi samt til gavn for brugerøkonomien.

Bedre muligheder for lokal sektorkobling vil også i et samfundsøkonomisk perspektiv medføre besparelser, idet der kan spares investeringer i det kollektive elnet, ligesom der kan skabes større fleksibilitet – og dermed bedre udnyttelse af energien – idet lokal produktion vil kunne balanceres med lokalt forbrug.

Der henvises i øvrigt til den konkrete problemstilling, der er præsenteret i indledningen til dette høringssvar, jf. afsnit 1.

2.2. Muliggørelse af geografisk differentierede forbrugstariffer

1. *Hvilke konkrete behov har I for, at geografisk differentierede forbrugstariffer muliggøres?*

Besvarelse:

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker har som nævnt i indledningen til dette høringssvar erhvervet to vindmøller til det formål at forsyne en varmepumpe med egenproduceret VE-strøm. Sdr. Herreds Kraftvarmeværker overvejer muligheden for at erhverve yderligere en eller flere vindmøller, også med det formål at lade den VE-producerede strøm indgå i varmeproduktionen.

Som lovgrundlaget er i dag, kan Sdr. Herreds Kraftvarmeværker ikke etablere en direkte linje og derved være "egenproducent" i henhold til elforsyningsloven. Dette har haft den konkrete konsekvens for Sdr. Herreds Kraftvarmeværker, at værket skal betale bl.a. både distributionstarif og transmissionstarif for den mængde strøm, som Sdr. Herreds Kraftvarmeværker principielt selv producerer på vindmøllen, men som alene transporteres, hvad der svarer til en distance på ca. 800 m via det kollektive net på distributionsniveau.

Denne virkelighed er ikke incitamentsskabende i forhold til, at Sdr. Herreds Kraftvarmeværker erhverver eller etablerer yderligere VE-produktionsanlæg.

Udover bedre muligheder for at etablere en direkte linje ville en ændret tarifstruktur give Sdr. Herreds Kraftvarmeværker et øget incitament til at etablere yderligere VE-produktionskapacitet. Et øget incitament kan bestå i en tarifstruktur, som enten er geografisk differentieret – med det formål at elnetvirksomheden kan belønne dokumenterbar samtidighed mellem produktion og forbrug – og/eller en mere omkostningsægte tarifstruktur, hvor der i ovennævnte tilfælde ikke betales transmissionstarif af den årsag, at der ikke transporteres strøm på transmissionsnettet.

Det ville udgøre et væsentligt incitament for Sdr. Herreds Kraftvarmeværker og andre varmeforsyningsvirksomheder, såfremt tarifstrukturen blev indrettet omkostningsægte og med ibrugtagning af geografisk differentierede tariffer, ligesom en ibrugtagning af geografisk differentierede tariffer vil kunne medføre, at fjernvarmevirksomheder vil kunne opsamle og anvende "spild" og overskudsproduktion af f.eks. VE-elektricitet.

En af fjernvarmens store styrker er at opsamle og udnytte spildenergi. Det har fjernvarmen gjort de sidste 30 år, hvor overskudsvarmen ved at producere el på kraftvarmeanlæg samt overskudsvarmen fra affaldsforbrændingsanlæg er udnyttet.

Mange virksomheder har allerede i dag en overskudsvarme fra deres produktion, som går til spilde, hvis den ikke udnyttes af f.eks. en fjernvarmevirksomhed.

Potentialet for udnyttelse af overskudsvarme fra P2X-anlæg, fjernkølingsanlæg, datacentre osv. er meget stort. Allerede i dag er der omkring 10 PJ overskudsvarme, som kan udnyttes i den grønne omstilling af fjernvarmesektoren. Hertil kommer de kommende års yderligere potentiale i udnyttelse af overskudsvarme i takt med, at der etableres flere VE-anlæg, herunder f.eks. P2X-anlæg.

Da det ikke kan forventes, at der altid er overskydende VE-elproduktion i de samme områder, som der er tilgængelige VE-varmekilder, har fjernvarmevirksomhederne behov for at kunne investere i egne lokale produktionsanlæg for at kunne sikre den lokale produktion af varme samt for at imødegå eventuelle høje geografiske forbrugstariffer, bl.a. for at kunne fremstille varme til en konkurrencedygtig pris til forbrugerne. Derfor vil det kollektive fjernvarmesystem – både i områder med høj elproduktionskapacitet samt områder med høj forbrugskapacitet – få mulighed for at bidrage til udjævning af produktion og forbrug i det pågældende geografiske område. Muligheden for at indrette fjernvarmesystemet på denne måde er i dag begrænset på grund af den nuværende tarifstruktur samt de manglende muligheder for at koble anlæg sammen i lokalområdet.

- 2. Er det jeres opfattelse, at der kan opnås en samfundsøkonomisk gevinst, ved at geografisk differentierede forbrugstariffer muliggøres?*

Besvarelse:

Det er Sdr. Herreds Kraftvarmeværkers klare opfattelse, at der kan opnås betydelige samfundsøkonomiske gevinster ved at muliggøre anvendelsen af geografisk differentierede forbrugstariffer.

Såfremt der vedtages mulighed for anvendelse af geografisk differentierede tariffer, og bedre mulighed for etablering af direkte linjer, vil dette understøtte balancering af lokal produktion og lokalt forbrug. Dette er særligt relevant i disse år, hvor elnettet står overfor en særdeles omfattende udbygning på grund af den forestående grønne omstilling og elektrificering.

Såfremt tarifstrukturen ændres således, at der indføres geografisk differentierede nettariffer, vil lokal samtidighed kunne blive belønnet i form af lavere nettariffer ved lokalt brug.

Dette vil ikke alene understøtte elnettets balancering, det vil også give besparelser på transmissionsnettet, idet et incitament til øget lokal anvendelse af lokal VE-produceret elektricitet vil medføre mindre transport på transmissionsnettet, hvorved der "frigives" plads på transmissionsnettet, som står overfor en markant udbygning.

Såfremt den kommende udbygning af transmissionsnettet kan begrænses ved at skabe et incitament til lokalt forbrug af lokal produktion, vil dette alt andet lige medføre, at udbygningen af både transmissionsnettet og distributionsnettet bliver af mindre omfang, end i det scenarie, hvor der ikke skabes øget lokalt incitament i form af bedre mulighed for direkte linjer og vedtagelse af geografisk differentierede tariffer.

Geografisk differentierede nettatariffer vil for det første kunne udgøre et økonomisk incitament for de virksomheder, der anvender den VE-producerede elektricitet, f.eks. fjernvarmevirksomheder og P2X-virksomheder, til at tilrettelægge anvendelsen af den VE-producerede elektricitet i samtidighed med produktionen af den VE-producerede elektricitet.

Denne mulighed vil alt andet lige medføre, at mange virksomheder, hvor dette er muligt i forhold til lokal produktion og forbrug, ser et incitament til at gøre brug af geografisk differentierede tariffer, hvorved strømmen vil skulle transporteres markant mindre på elnettet, derved at en sådan tarifstruktur vil medføre samtidighed mellem lokal produktion og lokal anvendelse af strømmen. Herved vil elnettet som helhed blive mindre belastet ved en mere effektiv udnyttelse af elnettene, og derved vil dette bevirke, at elnettet skal udbygges i et relativt mindre omfang, end i det scenarie, hvor der ikke er incitament til lokal samhørighed.

En sådan besparelse af transporten af elektriciteten på elnettet initieret at en tarifstruktur, der favoriserer lokal samhørighed, vil ikke kun skabe størst mulig værdi for den enkelte forbruger af strøm, men også for samfundet, der vil spare omkostninger til udbygning af elnettet.

3. *Hvordan vil det efter jeres opfattelse være mest hensigtsmæssigt at indrette den geografiske differentiering konkret? Hvad vil eksempelvis kunne være konkrete kriterier, som adskiller et geografisk område fra et andet?*
4. *Har I forslag til konkrete hensyn bag eller kriterier for muliggørelsen af geografisk differentierede forbrugstariffer? Uddyb i så fald gerne, hvordan jeres forslag understøtter hensyn til samfundsøkonomien, fordelingsvirkninger, statens afgiftsprovenu og administrerbarhed.*

Besvarelse:

Den geografiske differentiering bør primært indrettes i forhold til, om der er lokal samhørighed mellem produktion og forbrug indenfor et distributionsområde, idet

der i dette tilfælde vil være et mindre nettab, ligesom transmissionsnettet ikke belastes.

- 5. Hvor afgørende er muliggørelsen af geografisk differentierede forbrugstariffter i jeres øjne for udvidelse af VE-kapacitet og forbrug, fx PtX og grøn fjernvarme? Uddyb gerne med konkrete eksempler og et overblik over projekter, der kan gennemføres/ikke kan gennemføres uden mulighed for geografisk differentiering.*

Besvarelse:

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker har ikke yderligere at tilføje vedrørende geografisk differentiering af nettariffter.

- 6. Er det jeres opfattelse, at det vil kunne skabe hensigtsmæssige incitament, hvis det muliggøres, at tarifmetoden indrettes således, at der kan opnås en godtgørelse for aflastning af nettet, dvs. at en kunde i sådanne tilfælde kunne modtage betaling eller en rabat?*

Besvarelse:

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker er af den klare opfattelse, at en tarifstruktur, hvor der skabes incitament til at aflaste nettet, herunder at udnytte lokale forhold i produktion og forbrug af elektricitet, vil være hensigtsmæssig både på forbrugs- og produktionsniveau.

Med venlig hilsen

Helle Qvortrup Tvillum Bachmann, advokatfuldmægtig